

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce M. V.**, proti **žalovanému Krajskému úřadu Zlínského kraje**, odboru sociálních věcí, se sídlem Tomáše Bati 3792, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2003, č. j. SOC/15/03/Str/ODSP, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 8. 2004, č. j. 33 Cad 55/2004 - 25,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 8. 2004, č. j. 33 Cad 55/2004 - 25, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením Krajského soudu v Brně byla žalobci (dále jen „stěžovatel“) na jeho žádost ustanovena zástupkyně, JUDr. Anna Haisová, advokátka, se sídlem v Brně, Novobranská 14. Soud tak učinil v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým byla stěžovateli zamítnuta žádost o zvýšení dávky sociální podpory, přičemž své usnesení nijak neodůvodnil.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. V ní uvedl, že komunikace s ustanoveným zástupcem je pro něho vzhledem ke vzdálenosti a jeho finančním poměrům velice obtížná až nemožná. Požádal tedy, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil krajskému soudu, který by ustanovil advokáta pro stěžovatele dostupnějšího. Pro případ, že by bylo nezbytné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, požádal, aby jej zastupoval zástupce ustanovený v napadeném usnesení.

Stěžovatel není zastoupen advokátem. V řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobce není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) - publikováno pod. č. 486/2005 Sb. NSS. V daném případě byla stěžovateli advokátka ustanovena pro řízení před krajským soudem, přičemž stěžovatel nesouhlasí s ustanovením této konkrétní osoby vzhledem ke vzdálenosti jejího sídla od jeho bydliště. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila vydání rozhodnutí, jímž se řízení o kasační stížnosti končí. Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním žádosti sledoval, a ke vzniku zcela absurdní situace, kdy by soud (respektuje přání stěžovatele) ustanovil (stejného) advokáta pro řízení o kasační stížnosti, v němž by měl za úkol označit sebe sama za osobu nevhodnou pro zastupování stěžovatele v řízení před krajským soudem. Z hlediska procesní ekonomie je, i s ohledem na zcela jednoznačně a srozumitelně formulovaný důvod stěžovatele, nevhodný i jiný postup, kdy by byl soudem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát, jehož jediným úkolem by bylo zpochybňovat vhodnost ustanovení jiného advokáta pro řízení před krajským soudem. Je tomu tak, mj. i proto, aby nedošlo k situaci, kdy stěžovatel opět napadne ustanovení advokáta kasační stížností a věc by pro procesní obstrukce nebylo možné věcně vyřešit.

Krajský soud v Brně napadené usnesení z 10. 8. 2004, jímž stěžovateli byla k ochraně jeho zájmů ustanovena zástupkyně JUDr. Anna Haisová, advokátka v Brně, nijak neodůvodnil. Soudní řád správní pouze ve svém ustanovení § 55 odst. 4 připouští, že usnesení, jímž se řízení nekončí a jímž se nikomu neukládá povinnost, nemusí obsahovat odůvodnění. Nejvyšší správní soud je toho názoru, že rozhodování o žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta soudem podle § 35 odst. 7 s. ř. s. je samostatným řízením o uvedené žádosti, takže rozhodnutím soudu o této žádosti se takovéto řízení končí. Z tohoto důvodu musí proto takovéto usnesení obsahovat odůvodnění. Nedostatek odůvodnění takového rozhodnutí způsobuje jeho nepřezkoumatelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. K této vadě musel Nejvyšší správní soud přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), a proto shledal kasační stížnost důvodnou.

Krajský soud v dalším řízení své usnesení o ustanovení zástupce stěžovateli řádně odůvodní.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 110 odst. 2 s. ř. s., podle kterého zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejso** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdlil
předseda senát

